

Briuselis, 2016 12 14
COM(2016) 798 final

2016/0399 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnio pritaikoma keletas teisingumo srities teisės aktų, kuriuose numatytas reguliavimo procedūros su tikrinimu naudojimas

(Tekstas svarbus EEE)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. Pasiūlymo aplinkybės

Kaip ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo prie SESV 290 ir 291 straipsnių pritaikoma keletas teisės aktų, kuriuose numatytas reguliavimo procedūros su tikrinimu naudojimas, pasiūlymu, šiuo pasiūlymu suderinami trys teisėkūros procedūra priimti teisingumo srities aktai, kuriuose vis dar yra nuorodų į reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Šiuos aktus reikia suderinti atskiru pasiūlymu, nes jie priimti pagal teisinį pagrindą remiantis SESV Trečiosios dalies V antraštine dalimi, taigi, nėra privalomi visoms valstybėms narėms, todėl yra nesuderinami su teisiniais kitų pagrindinių aktų pagrindais. Visais trimis atvejais, remdamasi prie Sutarties pridėtu Protokolu dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, Jungtinė Karalystė ir Airija sutiko dalyvauti, o Danija, remdamasi prie Sutarties pridėtu Protokolu dėl Danijos pozicijos, nedalyvauja.

Lisabonos sutartimi iš esmės pakeista struktūra, pagal kurią teisės aktų leidėjas gali suteikti Komisijai įgaliojimų. Norminamojo pobūdžio aktai aiškiai atskirti nuo aktų, kuriais įgyvendinamos pagrindinio akto nuostatos. Be to, nustatyta visiškai skirtinga teisinė kiekvienos rūšies akto sistema.

Kalbama apie dvi nuostatas – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 ir 291 straipsnius, įtrauktus 2009 m. gruodžio 1 d. įsigaliojusia Lisabonos sutartimi¹. Jais iš esmės pakeistos iki tol komitologijos procedūromis vadintos procedūros.

290 straipsnio 1 dalyje pateikta deleguotųjų aktų apibrėžtis formuluote beveik nesiskiria nuo Sprendime 1999/468/EB² (toliau – Komitologijos sprendimas), iš dalies pakeistame Tarybos sprendimu 2006/512/EB, pateiktos aktų, kuriems taikoma to sprendimo 5a straipsniu nustatyta reguliavimo procedūra su tikrinimu, apibrėžties. Abiem atvejais šie aktai yra visuotinio taikymo, o jų tikslas – iš dalies pakeisti arba papildyti kai kurias neesmines teisėkūros priemonės nuostatas.

Dėl šios priežasties Komitologijos sprendimo 5a straipsnis neįtrauktas į Reglamente (ES) Nr. 182/2011 dėl įgyvendinimo įgaliojimų³ (toliau – Komitologijos reglamentas), priimtame remiantis SESV 291 straipsnio 3 dalimi, atliktą to sprendimo peržiūrą. Todėl 5a straipsnis, kuriuo nustatyta reguliavimo procedūra su tikrinimu, dėl pagrindinių aktų, kuriuose daroma nuoroda į tą straipsnį, turėjo būti laikinai paliktas galioti.

Taigi, reguliavimo procedūra su tikrinimu tebėra numatyta visuose trijuose pagrindiniuose aktuose, kuriems taikomas šis pasiūlymas, ir toliau (remiantis Komitologijos sprendimo 5a straipsniu) pagal tuos aktus taikoma tol, kol jie oficialiai iš dalies pakeičiami ir pritaikomi prie Lisabonos sutarties.

Priimant Reglamentą (ES) Nr. 182/2011, Komisija įsipareigojo peržiūrėti su šia procedūra susijusias nuostatas, kad reikiamu metu jos būtų pritaikytos pagal Sutartyje dėl Europos

¹ OL C 306, 2007 12 17.

² OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

³ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

Sąjungos veikimo nustatytus kriterijus⁴. Atskirą pasiūlymą⁵ suderinti šiuos aktus Komisija pateikė dar 2013 m., tačiau, įstrigus tarpinstitucinėms deryboms dėl šių dokumentų, 2015 m. darbo programoje⁶ ji paskelbė, kad šį pasiūlymą atšauks, ir jį atšaukė⁷.

Suderinimo klausimas vėl aptartas per diskusijas dėl Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros⁸ peržiūros. Visos institucijos pripažino, kad aktus suderinti būtina, o Komisija įsipareigojo iki 2016 m. pabaigos pateikti naują pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimtų aktų, kuriuose tebėra nuorodų į reguliavimo procedūrą su tikrinimu, suderinimo. Vykdydama tą įsipareigojimą Komisija ir teikia šį pasiūlymą.

Be to, Tarpinstituciniu susitarimu ir prie jo pridėtu Bendruoju susitarimu dėl deleguotųjų aktų patobulinama deleguotųjų aktų sistema ir taip sprendžiama viena didžiausių problemų, dėl kurios neretai Taryba nepatvirtindavo deleguotųjų aktų, – konsultacijos su valstybių narių ekspertais. Dabar susitarime numatytas aiškus įpareigojimas nuolat rengti konsultacijas su valstybių narių ekspertais atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, įskaitant konsultacijas dėl tekstų projektų, taigi, įvykdyta svarbi sąlyga, kad antras bandymas suderinti senąsias reguliavimo procedūros su tikrinimu nuostatas su Lisabonos sutartimi būtų sėkmingas. Šis įpareigojimas nuo šiol aiškiai įtraukiamas į naujas standartines nuostatas, kurios turi būti pateikiamos įgaliojimų suteikimo Komisijai projektuose. Susitarime taip pat aiškiai pripažinta, kokį svarbų vaidmenį atlieka išankstinis bendradarbiavimas ir keitimasis nuomonėmis su Europos Parlamentu dėl deleguotųjų aktų. Patvirtinta, kad visus dokumentus, įskaitant deleguotųjų aktų projektus, Europos Parlamentas turi gauti tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, ir numatyta, kad Europos Parlamento ekspertams turi būti sudarytos palankios sąlygos nuolat dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, atliekančių su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose. Pagaliau, susitarime numatyta, kad Komisija gali būti kviečiama į Europos Parlamento (arba Tarybos) posėdžius, siekiant užtikrinti tolesnį keitimąsi nuomonėmis atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą.

Pritaikymas prie deleguotųjų aktų sistemos nedarys poveikio dar nebaigtoms procedūroms, per kurias komitetas jau pateikė nuomonę pagal Komitologijos sprendimą.

2. Suderinimo metodas ir pagrindinės pasiūlymo nuostatos

Atskaitos taškas siekiant nustatyti šio pasiūlymo **taikymo sritį** yra 2013 m. Komisijos priimtame pasiūlyme dėl teisėkūros procedūra priimtų atitinkamų aktų suderinimo nurodyti teisės aktai. Į šį pasiūlymą neįtraukiami aktai, dėl kurių vėliau buvo pateikti atskiri teisėkūros pasiūlymai. Tai du teisingumo srities aktai: 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1896/2006, nustatantis Europos mokėjimo įsakymo procedūrą⁹, ir 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 861/2007¹⁰, nustatantis Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, kurie vėliau buvo suderinti 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 2015/2421, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 861/2007, nustatantis

⁴ OL L 55, 2011 2 28, p. 19.

⁵ COM(2013) 452 *final*.

⁶ COM(2014) 910 *final*.

⁷ (2015/C 80/08), OL C 80, 2015 2 7, p. 17.

⁸ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

⁹ OL L 399, 2006 12 30, p. 1.

¹⁰ OL L 199, 2007 7 31, p. 1.

Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, ir Reglamentas (EB) Nr. 1896/2006, nustatantis Europos mokėjimo įsakymo procedūrą¹¹.

2013 m. pateiktuose aktų suderinimo pasiūlymuose pasirinktu **teisėkūros modeliu** siekta ne iš dalies keisti kiekvieną iš tų pagrindinių aktų atskirai, o bendrai nustatyti, kad juose pateiktos nuorodos į reguliavimo procedūrą su tikrinimu turi būti aiškinamos kaip nuorodos į 290 straipsnį ir į atitinkamai 290 arba 291 straipsnį. Pagal tokį modelį kiekvienas atskiras pagrindinis aktas visada turėjo būti aiškinamas kartu su atitinkamu *omnibus* reglamentu, jei toks buvo priimtas.

Kadangi tokio metodui taikymui iškilo kliūčių, visų pirma Taryboje, šiame pasiūlyme pasirinktas skirtingas modelis. Nuo šiol siūloma iš dalies keisti kiekvieną atitinkamą pagrindinį aktą. Toks modelis panašus į pasirinktąjį 2007 m., kai vykdant panašią procedūrą buvo įtrauktos reguliavimo procedūros su tikrinimu nuostatos¹². Todėl daromi tam tikri daliniai kiekvieno pagrindinio akto keitimai. Įgaliojimo nuostata, t. y. tekstas, kuriuo suteikiami materialiniai įgaliojimai vykdyti reguliavimo procedūrą su tikrinimu, performuluojama laikantis standartines įgaliojimų delegavimo straipsnių nuostatose sutartos formuluotės. Į kiekvieną pagrindinį aktą įtraukiamas standartinis įgaliojimų delegavimo straipsnis ir procedūrinis straipsnis, o nuorodos į reguliavimo procedūrą su tikrinimu išbraukiamos. Kiekviename akte aiškiai nurodoma, ar suteikiami įgaliojimai iš dalies keisti pagrindinį aktą. Nuo šiol į kiekvieną pagrindinį aktą įtraukiamos naujos standartinės nuostatos dėl konsultacijų su valstybių narių ekspertais atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą. Įgaliojimų iš dalies keisti kitus aktus nesuteikiama.

Dėl **pasirinkimo, kokius suteikti įgaliojimus – įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus ar įgaliojimus priimti įgyvendinimo aktus**, 2013 m. pateiktuose aktų suderinimo pasiūlymuose daryta pirminė prielaida, kad priemonės, kurioms taikoma reguliavimo procedūra su tikrinimu, iš esmės atitinka priemones, dėl kurių galima deleguoti įgaliojimus, kaip nurodyta SESV 290 straipsnyje.

Naujasis pasiūlymas grindžiamas bendra prielaida, kad 2013 m. *omnibus* pasiūlymuose atlikto vertinimo išvados tebėra aktualios. Nei po derybų dėl 2013 m. *omnibus* pasiūlymų, nei po šioje srityje Teisingumo Teismo priimtų sprendimų¹³, nei po diskusijų dėl Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros nebuvo nustatyta naujų kriterijų, dėl kurių būtų tekę atlikti naują bendrą vertinimą.

Dėl **įgaliojimo trukmės** Komisija siūlo, kad įgaliojimai būtų suteikiami neribotam laikui. Per derybas dėl 2013 m. pasiūlymų tiek Taryba, tiek Europos Parlamentas pasisakė už fiksuotą penkerių metų laikotarpį, kuris būtų automatiškai atnaujinamas Komisijai pateikus ataskaitą prieš baigiantis galioti deleguotiesiems įgaliojimams. Naujajame pasiūlyme Komisija ir toliau laikosi nuomonės, kad suteikti įgaliojimus neribotam laikui yra pagrįsta, nes teisės aktų leidėjas turi galimybę bet kuriuo atveju ir metu atšaukti suteiktus įgaliojimus. Pagaliau, Tarpinstitucinis susitarimas įneša daugiau su deleguotaisiais aktais susijusio skaidrumo, nes, be kita ko, institucijos susitarė iki 2017 m. pabaigos įsteigti bendrą deleguotųjų aktų registrą.

¹¹ OL L 341, 2015 12 24, p. 1.

¹² Reglamentas (EB) Nr. 1137/2008, OL L 311, 2008 11 21, p. 1.

¹³ Sprendimas *Komisija prieš Europos Parlamentą ir Tarybą* byloje C-88/14, Sprendimas *Europos Parlamentas prieš Komisiją* byloje C-286/14 ir Sprendimas *Komisija prieš Europos Parlamentą ir Tarybą* byloje C-472/12.

Šiame registre bus galima nesunkiai apžvelgti pagal visas teisines priemones priimtus deleguotuosius aktus.

3. Teisinis pagrindas ir subsidiarumo principas

Šis pasiūlymas pagrįstas teisiniais iš dalies pakeistų pagrindinių aktų pagrindais. Ši iniciatyva susijusi tik su Sąjungos lygmens procedūromis, taikytinomis priimant suteiktais įgaliojimais pagrįstus aktus.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnio pritaikoma keletas teisingumo srities teisės aktų, kuriuose numatytas reguliavimo procedūros su tikrinimu naudojimas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 2 dalį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) Lisabonos sutartimi atskirti Komisijai deleguojami įgaliojimai: įgaliojimai priimti visuotinai taikomus ne teisėkūros procedūra priimamus aktus, kuriais papildomos arba iš dalies keičiamos neesminės teisėkūros procedūra priimto akto nuostatos (deleguotuosius aktus), ir įgaliojimai priimti aktus, kuriais sudaromos vienodos teisiškai privalomų Sąjungos aktų įgyvendinimo sąlygos (įgyvendinimo aktus);
- (2) priemonės, dėl kurių galima deleguoti įgaliojimus, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnio 1 dalyje, iš esmės atitinka priemones, kurioms taikoma Tarybos sprendimo 1999/468/EB¹⁴ 5a straipsnyje nustatyta reguliavimo procedūra su tikrinimu;
- (3) įstrigus tarpinstitucinėms deryboms, ankstesni pasiūlymai¹⁵ teisės aktus, kuriuose daroma nuorodų į reguliavimo procedūrą su tikrinimu, suderinti su Lisabonos sutartimi įvesta teisine sistema buvo atšaukti¹⁶;
- (4) vėliau 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros¹⁷ Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija sutarė dėl naujos deleguotųjų aktų sistemos ir pripažino, kad reikia visus galiojančius teisės aktus suderinti su Lisabonos sutartimi įvesta teisine sistema. Visų pirma institucijos sutarė, kad pirmiausia reikia kuo greičiau suderinti visus pagrindinius aktus, kuriuose vis dar yra nuorodų į reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Komisija įsipareigojo iki 2016 m. pabaigos parengti tokio suderinimo pasiūlymą;

¹⁴ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, 1999 7 17, p. 23).

¹⁵ COM(2013) 451 *final*, COM(2013) 452 *final* ir COM(2013) 751 *final*.

¹⁶ (2015/C 80/08), OL C 80, 2015 2 7, p. 17.

¹⁷ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

- (5) pagrindiniais aktais, kuriuose numatytas reguliavimo procedūros su tikrinimu naudojimas, suteikti įgaliojimai atitinka SESV 290 straipsnyje nustatytus kriterijus ir turėtų būti prie tos nuostatos priderinti;
- (6) šis reglamentas neturėtų daryti poveikio dar nebaigtoms procedūroms, per kurias dar iki šio reglamento įsigaliojimo komitetas pateikė nuomonę pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnį;
- (7) todėl tuos aktus reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Priede išvardyti aktai iš dalies keičiami pagal tą priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas nedaro poveikio dar nebaigtoms procedūroms, per kurias komitetas jau pateikė nuomonę pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnį.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas